

[Per Hækkerup.]

det forsvarsmæssige område, og det gælder den side af vor udenrigspolitik, som i særlig grad har tilknytning til sikkerhedsproblemerne, men i øvrigt har vi jo på alle områder et samarbejde, og det, traktaten siger, er, at de nordiske lande med denne traktat giver udtryk for deres vilje til at videreudvikle dette samarbejde. Jeg skal ikke gå ind i enkeltheder med hensyn til traktatens indhold, men jeg vil gerne gøre en bemærkning om to af samarbejdsområderne.

Det ene område er det økonomiske samarbejde, om hvilket det har været hævdet i den offentlige debat, at den omstændighed, at vi ikke har fået den nordiske toldunion, og den omstændighed, at vi nu nærmer os Det europæiske økonomiske Fællesskab på forskellig måde, i forskellig udstrækning og med forskellige fonds af forpligtelser, betyder forringede muligheder for det økonomiske samarbejde i Norden. Jeg mener, det er helt urigtigt. Jeg ser tværtimod sådan på det, at hvis forhandlingerne om Det europæiske økonomiske Fællesskab resulterer i, at Danmark og Norge bliver optaget som medlemmer i dette, og hvis Sverige, muligvis Finland, associerer sig til dette fællesmarked — fra svensk side har man jo i hvert fald tilkendegivet, at associeringsformen skulle være en toldunion — ja, så betyder det, at vi i hvert fald for fire af de nordiske lande inden for rammerne af den europæiske toldunion har fået virkeliggjort den nedbrydning af handelsbarriererne mellem landene, som man sigtede til med planerne om en nordisk toldunion. Der vil derfor være muligheder, som ikke i dag er til stede, for at virkeliggøre et mere intimt samarbejde med hensyn til afviklingen af handelsrestriktionerne, såfremt den europæiske løsning, vi sigter imod, bliver virkelighed også i den forstand, at det vil indebære en afvikling af handelsrestriktionerne mellem de nordiske lande. Jeg erkender, at Finland her rejser et særligt spørgsmål. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på dette, det vedrører jo ganske særlig vore drøftelser omkring de europæiske markedsplaner.

Jeg vil dernæst pege på, at skabes der et sådant bedre fundament for et realkøkonomisk samarbejde mellem de nordiske

lande ved vor tilslutning til en toldunion, der også omfatter andre lande, ja, så betyder det samtidig en styrkelse af mulighederne og formentlig også en forøget nødvendighed af, at vi på andre områder af den økonomiske politik søger at forøge samarbejdet mellem de nordiske lande. Jeg tænker her særlig på et produktionsmæssigt og investeringsmæssigt samarbejde, som forekommer mig at være det mest centrale i det perspektiv, jeg her har nævnt.

Det andet samarbejdsområde, jeg gerne vil gøre en enkelt bemærkning om, er det udenrigspolitiske samarbejde, som bl. a. omtales i artikel 30 i samarbejdsaftalen. I denne artikel hedder det:

„De kontraherende parter bør i de tilfælde, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt, rådføre sig med hverandre i spørgsmål af fælles interesse, som behandles i internationale organisationer og på internationale konferencer.“

Det forekommer mig at være en vigtig tilkendegivelse af viljen hos de nordiske lande til i den udstrækning, hvori det er muligt, at koordinere deres udenrigspolitiske optræden, handlen og udtalelser i internationale organisationer. Det er min erfaring fra det arbejde, hvori jeg har haft lejlighed til at deltage i De Forenede Nationer, at der her virkelig er muligheder for et bedre samarbejde mellem de nordiske lande end det, vi hidtil har været i stand til at præstere, og jeg går ud fra, at det fortsat vil være en dansk linje i dette spørgsmål at presse på for at få sikret, at vi får et forstærket nordisk samarbejde i de internationale organer. Jeg tror, det vil være gavnligt, og selv om jeg forstår, at det også kan rejse visse problemer, hvor specielle nationale synspunkter eller interesser kan stille sig i vejen, bestemte situationer for de enkelte nordiske lande, mener jeg, det bør være en rettesnor, en rettesnor, som vi af al styrke prøver på at følge, og en målsætning, som vi prøver på at leve op til.

Jeg vil også gerne i forbindelse med det udenrigspolitiske understrege spørgsmålet om samarbejdet med hensyn til udviklingslandene. Også det problem drøftede vi på det sidste møde i Nordisk Råd, og selv om det må konstateres, at der er sket en vis forbedring i samarbejdet mellem de nor-